

[Justitsministeren.]

Omtale. Jeg haaber, den ærede Ordfører med mig er enig om saa vidt muligt at holde sig til Sagen, og at vi ikke fordyber os i det, der i øvrigt er afgjort.

Der spørges altsaa først:

„Er Justitsministeren bekendt med, at Østre Landsret ved Dom har fastslaaet, at den af Generalsekretær Høgsbro Holm udarbejdede og af det tidligere Kvæg- og Kødeksportudvalg afgivne skriftlige Forklaring for Retten er misvisende og urigtig?“

Den Dom, der hentydes til, maa være Østre Landsrets Dom af 13. November 1936 i en af Eksportudvalgets Medlemmer og Generalsekretær Høgsbro Holm mod Hofjægermester Jørgen Sehested anlagt Injurisag, ved hvilken Sehested idømtes en Bøde paa 1 000 Kr. i Anledning af de af ham fremsatte Sigtelser. Ved den „skriftlige Forklaring for Retten“, der omtales i Forespørgselen, maa de ærede Medlemmer have tænkt paa Eksportudvalgets Redegørelse af 27. Oktober 1934 til Landbrugsministeriet, nogen skriftlig Forklaring for Retten har der nemlig ikke været Tale om. Paa det Tidspunkt, Redegørelsen blev udarbejdet, kunde det ikke engang forudses med Sikkerhed, at denne Retssag vilde komme. Redegørelsen havde vel under Retssagen en ikke ringe Betydning som Udgangspunkt for Undersøgelsen, men det er en Erklæring til Landbrugsministeriet, som Udvalget har afgivet over en Klage, der er tilstillet det til Udtalelse fra nævnte Ministerium, og ikke en Forklaring for Retten. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens oprindelige Klage med dens 10 Klagepunkter blev tilstillet dette Udvalg til Erklæring den 24. Oktober 1934 med Anmodning om Svar snarest belejligt. Svaret, der er overordentlig omfattende, er afgivet allerede 3 Dage senere, den 27. Oktober. Redegørelsen blev underskrevet paa Udvalgets Vegne af det ærede Medlem af dette Ting Hr. N. P. Andreasen, der under Sagen forklarede, at den var affattet af Generalsekretær Høgsbro Holm, gennemset af Hr. Andreasen og forelagt for Udvalget, hvis Medlemmer dog ikke havde haft Tid til i Forvejen at sætte sig ind i den. Det blev under Undersøgelsen for Kommissionsdomstolen oplyst, at Redegørelsen paa nogle Punkter maatte anses for ikke at have været korrekt og i hvert Fald for udenforstaaende egnet til at fremkalde Misforstaaelse. I Byretsdommen hedder det da ogsaa, at Redegørelsen ikke korrekt oplyser Forholdene, og for saa vidt maa der gives

Tiltalte Medhold i, at den ikke er heldigt affattet. I Slutningen af Dommen, hvor Resultatet af Undersøgelsen sammenfattes af Dommeren, hedder det, at selv om der altsaa maa gives Tiltalte Medhold i, at Redegørelsen af 27. Oktober 1934 ikke har været heldig i sin Udtryksmaade, mangler der dog ganske Holdepunkter for at antage, at de paagældende Udtryk og Fremstillinger skulde være anvendt mod bedre Vidende. Her er det saa tydeligt som muligt fastslaaet, at vel er Redegørelsen ikke korrekt, vel er den paa visse Punkter uheldigt affattet, men der er intet Grundlag for at antage strafbart Forhold ved Udarbejdelsen af Redegørelsen. Nu henviser Forespørgselen imidlertid til den af mig før nævnte Østre Landsrets Dom af 13. November 1936 i en Injurisag, der var anlagt af Kød- og Kvægekseksportudvalgets Medlemmer og Hr. Høgsbro Holm i Anledning af, at Hofjægermester Sehested i et Foredrag havde anvendt Udtrykket „Svindelen i Eksportudvalget“ og anvendt forskellige andre ærefornærmende Sigtelser til Dels af samme Indhold som de af Hr. Valdemar Thomsen tidligere producerede. Ved Østre Landsrets Dom udtales det, at Hr. Sehested ikke ganske har savnet Føje til at rette Kritik mod Eksportudvalget, men han kendes skyldig i Overtrædelse af Straffelovens § 267, idet han ikke fandtes at have ført fuldt tilstrækkeligt Bevis for sine Sigtelser. De af ham fremsatte Udtalelser mortificeredes med Undtagelse af to, den, det ærede Medlem sigtede til, nemlig vedrørende Afgivelse af „urigtige og modstridende Forklaringer“, og „urigtige og misvisende Erklæring“. Medens de „urigtige og modstridende Forklaringer“ refererer sig til Forhold, der er uden Forbindelse med Redegørelsen af 27. Oktober 1934 og derfor uden Interesse for Spørgsmaalet i Dag, refererer Udtrykket „urigtige og misvisende Erklæring“ sig netop til denne Redegørelse, deri har det ærede Medlem Ret.

Der spørges, om jeg kender denne Dom. Ja, selvfølgelig. Selvfølgelig kender jeg Dommen. Straks efter dens Afsigelse blev Dommen og Sagens Akter gjort til Genstand for Undersøgelse i Justitsministeriet, men der fandtes ikke i Akterne eller i Dommen noget, som rokkede ved det Resultat, Byretsdommen i selve Kødeksportsagen er kommet til. Udvalgets Erklæring var jo, hvad allerede Byretsdommen havde fastslaaet, paa visse Punkter uheldig og urigtig, saaledes at Landsretsdommen ikke kunde forekomme os opsigtsvækkende. Af Sagens Akter fremgik, at der intet nyt Materiale